

De principes van wonderen

36 Wonderen zijn voorbeelden van juist denken, die jouw waarnemingen afstemmen op de waarheid zoals God die geschapen heeft.

Als een wonder me zegent, beleef ik een niet te missen verschuiving: een naargeestig soort denken lost op, een opmerkelijk vredige, harmonieuze, probleemloze manier van denken ontstaat. Dit drukt zich uit in een liefdevolle kijk op 'de hele zaak'. Weg alle gedoe. Wat een verademing! Wat een ontspanning! Wat een eenvoud!

Licht

Ik vergeet het nooit. Lang voordat ik de Cursus leerde kennen, fietste ik door de stad waar ik studeerde. Ik had groot liefdesverdriet. Voelde me troosteloos. Zo terneergeslagen, dat ik bij een licht-op-rood alleen maar stond te staan, mijn ogen op de grond gericht. Het was een sombere druidag. Mijn belangstelling voor 'groen', of de rest van de wereld was nul. Als het verkeer in beweging kwam, zou ik futloos meedrijven. Ik staarde naar de grond.

In die stilstand: ineens, de grauwe hemel brak open, de zon scheen in een plas vóór mijn voeten, vandaar uit recht in mijn neergeslagen ogen. God. Zonder twijfel. Licht! "Maar IK ben er!"

Dank U, mijn Vader, mijn Trooster, Licht van mijn leven, U bent er, ik was het even kwijt, ik kan verder, zeker, dank U wel.

In de tel een andere wereld. 'Liefde, waarvan ik de tederheid niet bevatten kan', zegt de Cursus. Met die Liefde had God me overtuigd. Aan een andere interpretatie geen enkele behoefte. *Feilloos* sprak God mij toe in de geliefde taal van het licht.

Een wonder? Voor mij toen wel, en nog altijd. Want 'een wonder gaat nooit verloren' (principe 45). Een 'voorbeeld van juist denken', stelt principe 36, dat we nu bekijken. Juist? Ja, want ineens raakte, precies zoals de zin vervolgt, de waarneming

In de inleiding van Een cursus in wonderen staat wat wonderen zijn. In deze rubriek wordt telkens een wonderprincipe besproken.

afgestemd 'op de waarheid zoals God die geschapen heeft': "IK ben er, altijd." Wat altijd is, is waarheid. Liefde die omhult, die steunt, beschermt en leidt. Tastbaar antwoord op ongesproken gebed. Wat een cadeau, mijn God, middenin hartzeer.

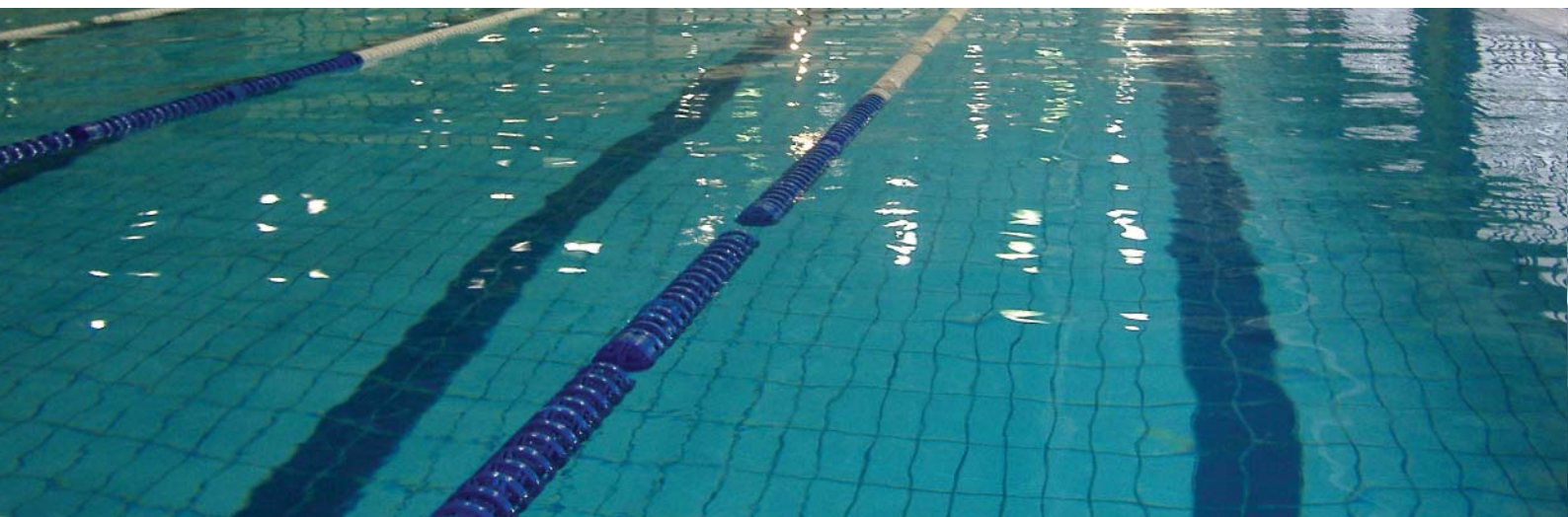
Verzoening

Kort voordat de Cursus feitelijk mijn leven binnentrad, begon die! Op een dag kwam ik onverwacht in heftige innerlijke strijd. Borstcrawlend in een zwembad, was ik in flinke botsing gekomen met een medezwemster die in *mijn* (!) baan zwom. Woedend was ze. Ik algauw ook. Verwijten over en weer. Hopeloos. We zwommen ieder een andere kant op.

Wekelijks zwom ik op vaste tijdstippen. Deze dame ook, op dezelfde! Ik wist dat. Het vooruitzicht haar over enkele dagen opnieuw te zien, vergalde mijn zwemplezier. Ik begon te voelen dat ik verlangde naar ongedaan maken van dit conflict. De gedachte was nog niet gedacht of mijn woede laaide op. Háár schuld! Mijn baantje!

En toch wilde ik dit uit de weg ruimen. Opnieuw een oplaaien van woede. Mijn gelijk stond in de weg. Liever gelijk dan geluk? vraagt de Cursus.

Hoe klein ook de zaak, er begon een innerlijke strijd tussen verzoeningsverlangen en woede, hevig, drie kwartier lang zonder onderbreking. Twee partijen in mij, twee intenties. Toen, ik zat inmiddels op de fiets op weg naar mijn werk, ineens wist ik het. Vanuit het niets. Of de hemel? "Weet je wat? Als ik haar zie, zwem ik naar haar toe en zeg gewoon: hebt u er nog last van gehad?" In één tel viel de kwestie totaal van me af. Klaar!

Wat is er voor nodig? Verlangen naar God.

Moge je overstroomd worden met wonderen!

Vier ontspannen dagen later in het zwembad:
"Was u degene tegen wie ik aangezwommen ben?"

"Ja, dat was ik!"

"Heeft u er nog last van gehad?"

"Goh, dat is nou aardig!"

Omslag in de tel. Het begin van een weldadig gesprek, over en weer begrip, warmte, lachen. En bij elk volgend weerzien wederzijds enthousiaste begroetingen.

Een wonder. Voorbeeld van juist denken, dus juist waarnemen, in de lijn van God die Liefde is. Liever geluk dan gelijk! En wat ik toen nog niet wist: liever vergeving dan een oordeel vol woede. Liever liefde. Het leven had me een voorproefje aangereikt van *Een cursus in wonderen*, met een veelbelovend resultaat: vrede, plus een praktisch weten wat je te doen staat. (Ik ben dol op de praktijk!) Met als bonus voor beginners: het wonder wordt *onmiddellijk* gedeeld door mijn vijand van weleer, nu een hartelijke zwemkameraad. Alles vergeven.

Wat is er nou zo juist aan dit denken? Het werkt, als je geluk wil, vrede, blijheid, onbezorgdheid. Het werkt! Mijn prestatie, dit juiste denken? Niks daarvan, geen reden tot trots, wel dankbaarheid. Juist denken, het wonder, kwam *vanzelf* (principe 6) als gevolg van een keus tussen wat ik *niet* wilde: gescheidenheid, en wat ik *wél* wilde al wist ik niet hoe: verbinding. Dan gebeuren wonderen gewoon, van nature, geïnspireerd door liefde (principe 4). Wat een cadeau, Heilige Geest, te midden van opgeblazen twist.

Vrijheid

Het was in mijn eerste jaar dat ik het Werkboek deed. De effecten maakten mij al gauw een gretige toepasser. Ik reed,

ja fietsend, door mijn woonplaats. En zag een jongen van een jaar of tien staan bij een berg straatstenen, die hij een voor een de gracht in gooide. Voor de plons. Steen na steen verdween. Ik, middelbare schoolleraar, voelde mijn opvoedkundige drive spontaan opwellen. Gewoonlijk las ik 'zo'n joch' onmiddellijk de les.

Maar er kwam een andere les bij me boven. "Wat is ook al weer mijn werkboekidee?" Mijn inmiddels dierbare gewoonte bij onvrede. De les van die dag, 's ochtends toegelaten in stille tijd en nu herinnerd: 'Laat alles zijn precies zoals het is'.

Ik wist genoeg. Liet los. Toen kwam het, in hetzelfde moment: 'de waarheid zoals God die geschapen heeft'. Ik was geheel en al vrij. Hij ook! Hij was totaal onschuldig. Ik ook! Iedereen, alles!

Een kostbare beleving, waar mensen voor naar India gaan. Weidse vrede. Een gezegende wereld. Wat een cadeau, Cursus in wonderen, in een troosteloze wereld vol venijn, ter plekke herschapen.

Liefde

Wat hebben deze drie ervaringen gemeen? Ze zijn onvergetelijk. Ze brengen de gedachten van God, de blik van God, de wereld van God. Ze maken gelukkig. Er is kracht in, die nooit ophoudt. Ze genezen pijn, woede, veroordeling. Over blijft totaal eenvoudige, verhelderende, hartverwarmende Liefde.

Wat is er voor nodig? Verlangen naar God.
Moge je overstroomd worden met wonderen!

Koos Janson

